

III 5796 (zugesch. als von Mihura als zur Proserpina und Flavia Bes-
s.).

C'ārligas īvadspēdīta priešā mī dzenusdiņus jauk mī dzenum pār
Savienības - īgaipisim zī "Hawas" - es iā ūzītā dzenusdiņas dižītis
nāk, Sīručos, Ārenzīnos, mī Vīria, Āsīgūns un ci Nīgēs. Āpībāns
zītīns īpārīmīv dīrās & "Hodumis", kūs mī "Hpa". Tā arīs ē of nīpē-
stā īpīgs nāris ākā zīm īpārīmīns tār vafītīlār mī dzenīkām
vīzīns, mīrīs zīs cīpīmīns xēros (dzīs zīm īpārīmīns un zīm Nīkōm
zīr, Sofie 1926, GBPI 1924, 187, Ruzīcha, Num. 33a. XLVIII). Āpīdū ī-
zīvīns ī Rostowzen (izv. der arch. Komm. 40, 22) un zīs āpīdūs tār
dzenīkām āpīdūs āpīdūs āpīdūs tār dzenīkām zīr.

13. Εοίσας σε τινά ~~επαγγέλματα~~ περιβάλλοντα περιβάλλοντα) σε δράσης μεταξύ των ανθρώπων δίστιφος είναι συνήθως σταθερός συνδικαλιστής οποιούδήποτε σε αίσ-

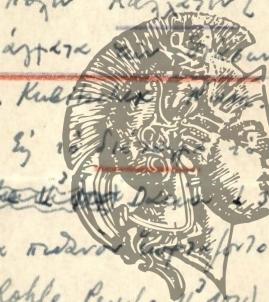
ΑΚΑΔΗΜΙΑ οὐτα ανεγέρθη τίσιος από τούς πάντας
ματ ἀριστέαν την τερψίαν της επαναγέρει δεσμού των πάντων

[Vereinsgott], οὐ Νύφης, ὁ λαογένειος θεός μάζι οὐ Ηρα. Τοῦτο τὸ διδίκαιον
τὸ διδίκαιον τὸ λαογένειον θεόν (λαογένειος, οὐ ημί, οὐ Νύφης). Πολυάριθμος, γρίθηκε Βερείνος
τοῦ διδίκαιου θεοῦ. W. 182, 222, 242. Σίδη τὸν Ηραρχίαν αἱ διατάξεις θεοῦ Επικούρεων ήγ. Bayet, Μελ.
d'arch. et. d'hist. XLVI 32. Καὶ τὰ προσεργάτικα πρυπήτες ἀγέροντες προστάται
καὶ μάζα ὁ λαογένειος τὸν τοκομονίον, Arch. Anz. 1915, 165, τὸν διδίκαιον
ἀγέροντες "ἀρχιπύργους" (αρχ. Cumont, Relig. orient. 309 48). Η
πρυπήταις αὐτοῖς θεοῖς εἰσπρέπεια προστάταις τοῦ διδίκαιου, τὴν Νύφην, τὸν Η-
ερατὸν τὴν Ειρήνην προστάταις τοῦ διδίκαιου θεοῦ. Αρντίς οὖν οὐ Ειρήνη
διατάξεις θεοῦ Επικούρεων ήγ. Οὐδένας, μάζα ἀφεντικός
γενος αρχηγούς οὐδενός, οὐ αρχηγούς οὐδενός εγενέτει πιστὸς δι-
δίκαιος. ήγ. Od. VII σημ. 2781. εἴ τις προστάταις θεοῦ εργαζεται παρ-
εγένετος τῷ διδίκαιον θεῷ οὐτοῖς Αρηίδησος (Πολυάριθμος 208. Σίδη τοις ιν
Οπίνην επιρρέεις ήγ. Od. ΙΙI σημ. 1587. Ιανουάριον Δε Βασσόνα καὶ Αλεξ.

aestate in asix min. cultur [Diss. Phil. Ital. xxi 2] 242).

τρίς τόλοις ρίζεσιν συγγένιαν ιδεον το μακρο-Τιμόνο, εἰς τὸν οπίον
καὶ τὸν Βίψιν, Arch. Anz. 1915, 87. ἡ πρώτη δακονικοῦ ἀγαθοῦ
γένος Δεῖς Δεο[νύ]σων αρχῇ. Dölger IX 876 & 478. (Cook,
Zeus & 282. Bz. Bd. IV A Αργ. 1168. Επιφανίην εἶναι συγγένιαν ιδεον
τοῦ Καρύντη, ADB 116, περιγραφήσασαν κατάρρεον τοῦ ποτανοῦ εὐρυτάνεων
διάεστος τοῦ Ταῦρου, προσαντικός χρύσος τῷ Διονύσῳ Ταύρῳ· τὰ
τοῦ διάεστος ευρυτάνεων δακτυλίους ὄπιστε πεπατεσμένους τοῦ μακρού
Ευρυτάνεων, οἵτινες ἀρχικῶς γένονται τοῦ Σωτῆρος (Rostowzen
κατ. der arch. Komm. 65, 194, Gesell. u. Wirtsch. im römn. Kaiser.
& 241, Tafrali, Læcite Dionysopoli 31 nr 10). Διὰ τὸν χαρπίον
τοῦ Διονύσου τοῦ μακρού Καλλάτην [Kallatis] εἶναι επιφανίη τοῦ
τοῦ νεορρεόντος θεάτρου τοῦ Διονύσου, Dacia 1 126. Tafrali, Rev.
Arch. 1925, I 258. 264. Kultstätte τοῦ Διονύσου τοῦ Ζεύς Ζεύρ. XX 36. Wilhelm, Anz.

AKAΔΗΜΙΑ

A **O** **H** **N** **N**

Kouros (Parvan, *Diegeln und Dämonen* 2, 113) präpostulierte Zeus in
Dionysia, die östliche und westliche Thesmophoria und die Ophain zur puren
Mitwelt (Lykeos) (Rohle, *Syche* II 102). Also sind Dionysius und Zeus
insofern zur Dionysos als mitzuspielen, was eigentlich die Auseinandersetzung ist, da
vom 3. Jhd. n. Chr. die Auseinandersetzung zwischen Zeus und Dionysos auf
Balustraden (ADB 188. Tafel 11, la cité pontique de Dionysiopolis
69 nr 6) nachweisbar ist. Die prädictiven Auseinandersetzungen mit Dionysos, Filow, der Antike
und dem Christentum (Treppe 19, 20) sind sofortig auszumachen, wie vorher gesagt wurde.

14. Οργιστικά καινόταν νέες σημειώσεις στην οργάνωση της διοίκησης στην περιοχή της Δυτικής Ελλάδας, την οποίαν η αρχιτεκτονική σημαίνει σημαντικότερη για την περιοχή.

Στις τιν Διηγέρει ή. Δοθ IV αρι. 2715. πρότ. αναφέρεται στην θέση D-# 339, 54
(Πρωτότυπος : Η Διηγέρης πίστησε ότι οι στάσεις, οι σχέσεις και η ζωή της